

udstede obligationer til boligfinansiering. Der bliver mere konkurrence, hvor vi øger udbuddet af produkter til finansiering af køb af fast ejendom.

Det er jo det, vi har oplevet igennem en år-række. Vi kan se lidt tilbage til, da vi kun havde de 30-årige annuitetslån, men nu er der mulighed for rentemix, der er mulighed for F1 og F3 og F5, der er mulighed for nye produkter. Det har vi ikke hørt så meget kritik af tidligere.

Vi taler om et nyt produkt, der er mulighed for at give til forbrugerne, og det er så forbrugerne, der i den sidste ende vælger, om de vil det ene eller det andet. Hr. Poul Henrik Hedeboe siger, at så forsvinder realkredit. Nej, det tror jeg såmænd ikke den gør. Realkrediten må jo oppe sig og tilbyde et produkt, der hele tiden er konkurrencedygtigt, og så er det forbrugerne, der vælger i sidste ende.

Lovforslaget danner rammen om en reel valgfrihed mellem de forskellige boliglansprodukter på baggrund af lige konkurrence mellem de finansielle virksomheder. Netop det med de lige muligheder er vigtigt. Jeg har nævnt det tidligere: SDO er jo ikke kun et dansk fænomen, og hvis ikke vi vedtager et dansk regelsæt, der giver mulighed for at udstede SDO'er her i landet, vil de jo kunne udstedes fra udlandet fra de institutter, som har danske datter- eller moderselskaber. Det vil de kunne benytte sig af. Sagt lige ud ad landevejen: Det er primært de store banker. Nu laver vi altså et dansk regelsæt, der også betyder, at vi kan tilgodese de banker, som ikke har virksomhed i udlandet, herunder de mindre pengeinstitutter.

Kl. 17.00

Som nævnt har der jo været talt utrolig meget om realkreditens rolle i det her. Det er meget vigtigt for mig at få understreget, at realkreditens nuværende system vil kunne fortsætte som i dag, ligesom de produkter, som kendes i dag, fortsat vil kunne udbydes fuldstændig som i dag.

Lovforslaget indfører også større fleksibilitet i belåningsmulighederne, og der gives valgfrihed mellem to sæt regler for belåningsgrænse og løbetid og afdragsfrihed. Det ene sæt viderefører det velkendte system med 80 pct. belåning, højst 30 års løbetid og maksimalt 10 års afdragsfrihed, og det andet sætter en lånegrænse på 70 pct., som stiger til 75 pct. den 1. juli 2009, og det indeholder ingen begrænsninger for løbetid og afdragsfrihed.

Af hensyn til konkurrencen mellem store og små institutter gives der mulighed for, at penge- og realkreditinstitutterne kan udstede særligt dækkede obligationer i fællesskab, nemlig den såkaldte fælles funding. For at gøre fælles funding mulig er det nødvendigt, at der sker en mindre justering i videregivelsesreglerne, og for at sikre lige konkurrencevilkår er det også nødvendigt med en ændring af reglerne og en tingsynsafsafgift på kursgevinster.

Når der nu kommer en øget mængde produkter på markedet, er det også meget væsentligt, at vi får sikret forbrugerne tilstrækkeligt. Det er faktisk en sag, der har været arbejdet utrolig meget med. Jeg mener faktisk, at vi er inde på at tale om banebrydende ændringer af reglerne om forbrugerbeskyttelse på finansielle produkter.

Der indføres ændring af god skik-reglerne, som skærper rådgivningskravene og stiller krav til oplysninger om f.eks. omkostninger ved de forskellige typer lån, og også Penge- og Pensionspanelet, som vi debatterede ved det foregående lovforslag, får en særlig opgave med at komme ind og teste produkterne, så forbrugerne kan se forskellene.

Balanceprincippet er også blevet drøftet en del, og jeg vil gerne slå fuldstændig fast: Der slækkes ikke på sikkerheden med det fremtidige balanceprincip. Det vil blive muligt at opfylde balanceprincippet på en mere fleksibel måde. Det svarer mere til det, man kender i f.eks. Tyskland, og balanceprincippet kan fremover opfyldes, som realkrediten gør det i dag. Ligegyldigt om man vælger at opfylde balanceprincippet på den ene eller den anden måde, vil det føre til den samme grad af sikkerhed som i dag.

Så kan man sige: Kan der risikere at blive en sidegevinst ud af det her i form af flere arbejdspladser? Nu er det ikke derfor, vi har lavet forslaget, men alle ved jo, at den finansielle sektor, forsikringsselskaber, banker m.v., omfatter mange arbejdspladser, og her i hovedstadsområdet er cirka hver tiende arbejdsplads i den private sektor. Kunne man forestille sig, at der her fra Danmark blev ydet lån andre steder i verden ud fra det her? Ja, det kunne man egentlig også godt. Kunne man tænke sig, at vi tabte markedsandele på det her, hvis ikke vi gennemførte SDO'erne? Ja, det kan man faktisk også godt. Så det er det, vi kalder en sidegevinst.

Jeg vil gerne sige tak for et godt samarbejde om det lovforslag, der ligger her i dag. Vi vil selvfølgelig se nærmere på det under udvalgs-